

AMBTELIJKE BESCHEIDEN

MINISTERIE VAN ARBEID EN SOCIALE VOORZORG

PENSIOENSTELSEL DER MIJNWERKERS

Koninklijk besluit dd. 15 Juli 1938 tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 October 1937, gegeven in uitvoering van de samengeordende wetten betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op de wetten betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers, samengeordend bij koninklijk besluit van 25 Augustus 1937;

Herzien het koninklijk besluit van 15 October 1937, gegeven in uitvoering van boven vermelde samengeordende wetten, namelijk artikel 99 dat de uitkeeringsmodaliteiten bepaalt der pensioenen en andere voordeelen voorzien bij deze wetten;

Op de voordracht van Onzen Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg;

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. — De tekst van artikel 99, alinea 1, van het koninklijk besluit van 15 October 1937 wordt door den volgende tekst vervangen :

« De uitkeering aan verschillende pensioen gerechtigden van aanvullingen, vermeederingsen, toelagen en kostelooze steenkolen, ten laste van het Rijk of van het Nationaal Fonds, geschiedt maandelijks, in den loop der laatste veertien dagen der maand voor dewelke de uitgekeerde voordeelen toegekend zijn, door toedoen van de voorzorgskas, waarvan den beheerstraat het pensioen verleend heeft. »

Art. 2. — De voorgaande bepaling zal van kracht worden wat betreft de uitkeering der voordeelen toegekend voor de maand Juli 1938.

Art. 3. — Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg wordt belast met de uitvoering dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 15^e Juli 1938.

LEOPOLD.

Van Koningswege :

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

A. DELATTRE.

Wet dd. 18 Juli 1938 houdende wijziging van sommige artikelen der samengeschakelde wetten van 25 Augustus 1937, betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,
Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, Heil.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

Artikel 1. — De hiernavermelde artikelen der samengeschakelde wetten van 15 Augustus 1937 betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers worden als volgt gewijzigd :

Artikel 1. — 1° *In fine*, van alinea 3, den volgenden zin toevoegen :

« Bij koninklijk besluit zal kunnen bepaald worden wat er dient verstaan door ondergrondsche ondernemingen. »

2° Alinea 4, door den volgendent tekst vervangen :

« Worden er bovendien mede gelijkgesteld de werklieden van private aannemers, in de onder de wet vallende bedrijven aan het werk gesteld in den ondergrond, alsmede op den bovengrond aan werken van allerlei aard welke de eigenlijke exploitatie aanbelangen.

» Bij koninklijk besluit zullen die werken nader kunnen bepaald worden. »

Artikel 7, in alinea's 7 et 8 de woorden « zes maanden », door de woorden « twaalf maanden », vervangen.

Artikel 21bis. — 1° In alinea 1, de woorden « zelfs indien de echtgenoot is overleden na het verstrijken van de jaarlijksche periode bij het vorig artikel bepaald », door de woorden « welk ook de datum van het overlijden van den echtgenoot zij » vervangen.

2° De alinea's 2, 3 en 5 doen wegvallen.

Artikel 21quater. — De vigeerende bepalingen door de volgende teksten vervangen :

« De bij artikel 36ter van deze wet bedoelde weduwen te wier bate de bij dat artikel voorziene stortingen werden gedaan, hebben, ten laste van het Nationaal Fonds, recht op een toelage gelijk aan het verschil tusschen het bij artikel 21 van deze wet voorzien pensioen en het bedrag van het weduwepensioen dat hun werkelijk wordt toegewezen in uitvoering van de algemeene pensioenwet.

» Hebben insgelijks recht op die toelage, de bij artikel 36ter bedoelde weduwen wier echtgenoot, hoewel hij de in het bij artikel 34 bedoelde koninklijk besluit opgegeven voorwaarden vervulde, werk hevat heeft buiten de onder de wet vallende bedrijfsondernemingen en aldus de bij de algemeene pensioenwet voorziene verplichte stortingen heeft gedaan tot het bekomen van het bij die algemeene wet voorzien weduwepensioen.

» Als overgangsmaatregel wordt het recht op de bij dit artikel voorziene toelage ook verllend aan de bij artikel 36ter bedoelde weduwen wier echtgenoot vóór 1 Mei 1936 is overledente en die het bij de algemeene wet voorzien weduwepensioen genieten; de bij artikel 36ter bedoelde weduwen wier echtgenoot vóór 1 Mei 1936 is overleden en die het bij de algemeene pensioenwet voorzien weduwepensioen niet genieten, hebben recht op het bij artikel 21 van deze wet voorzien weduwepensioen.

» Evenwel worden de bij dit artikel voorziene voordeelen aan de bij artikel 36bis bedoelde weduwen slechts verleend onder voorwaarde dat de echtgenoot overleden zij vóór het verstrijken van een termijn van vijf jaar ingaande op den datum van zijn afdanking.

» De bij dit artikel ten bezware van het Nationaal Fonds voorziene voordeelen worden aan de weduwen die op het oogenblik van het overlijden van hun echtgenoot van hem gescheiden leefden, slechts verleend indien zij zich niet in een der gevallen van uitsluiting bevinden die zijn vermeld in het uitvoering van artikel 39bis van deze wet genomen koninklijk besluit.

» De weduwen die hertrouwen verliezen het recht op de bij dit artikel voorziene voordeelen.

» De toepassing van dit artikel wordt bij koninklijk besluit geregeld. »

Artikel 29, lid 1. — Het cijfer « 840 » wordt vervangen door « 1,200 ».

Aan lid 8 van hetzelfde artikel wordt de volgende tekst toegevoegd :

« Ingeval het ouderdompensioen, toegekend krachtens de algemeene wet en verhoogd met de vergoeding van 420 frank ten laste van het Nationaal Fonds, niet 2,520 frank overschrijdt, wordt bedoelde vergoeding van 420 frank derwijze verhoogd dat het totaal van bedoelde voordeelen dit bedrag van 2,520 frank bereikt. »

Aan hetzelfde artikel een lid 10 (nieuw) toe te voegen, luidende :

« De weduwen bij dit artikel bedoeld, verliezen, in geval van nieuw huwelijk, hun rechten op de voordeelen bij dit artikel voorzien, andere dans de vergoedingen voor kinderen voorzien bij artikel 22. Zij herkrijgen hun rechten in geval van nieuw weduwschap. »

Artikel 30. — *In fine* den volgende tekst toevoegen :

« De bedragen van 840 en 300 frank voorzien bij dit artikel, worden onderscheidenlijk gebracht ou 1,200 en 660 frank voor de weduwen wier echtgenoot ten minste dertig jaar dienst als mijnwerker telde.

» De weduwen die hertrouwen verliezen hun recht op de bij dit artikel voorziene voordeelen.

» Ingeval de gepensioneerde weduwe van een mijnwerker hertrouwt met een mijnwerker, mag het haar bij nieuw weduwschap toekomend pensioen niet lager zijn dat het pensioen dat zij in toepassing van de samengeordende wetten wegens haar vorig weduwschap ontving.

» Deze bepaling is ook van toepassing voor de weduwen die de bij de artikelen 21, 21bis, 21ter, 21quater en 29 van deze wet voorziene voordeelen genieten. »

Art. 30ter. — Een artikel 30ter (nieuw) wordt ingevoegd luidend :

« Voor de toepassing van de artikelen 21, 24 en 25 dezer wet, worden aangezien als bij den arbeid overleden de arbeiders die het mijnwerk hebben verlaten tengevolge van collectieve afwezigheid van de mijn en die overleden zijn tijdens den duur dezer afwezigheid, mits evenwel zij geen persoonlijke arbeid hebben verricht buiten aan de deze wet onderworpen bedrijven tusschen den datum van het wezenlijk ophouden van het werk in de mijn wegens collective afwezigheid en den datum van hun overlijden. »

Artikel 32. — 1° *In fine* van alinea 31, de volgende woorden toevoegen :

« ... of gedurende de twee jaren die aan den datum waarop de bij artikel 7 van deze wet voorziene stortingen hebben opgehouden, voorafgingen. »

2° Na alinea 31, den volgenden tekst inlasschen :

« Deze voorwaarde wordt niet vereischt van den belanghebbende die sedert zijn eerste indiensttreding in een onder de wet vallend bedrijf, nooit eenigerlei ambacht, beroep of bedrijvigheid heeft uitgeoefend buiten de onder de wet vallende bedrijven. »

3° Alinea 33, door de volgende bepaling vervangen :

« De hierboven voorziene periode van twee jaar wordt verlengd met den duur tijdens denwelken de werkman van alle mijnwerk verwijderd werd gehouden wegens omstandigheden die collectieve afwezigheid in de mijn hebben veroorzaakt of wegens onvrijwillige werkloosheid ten gevolge van economische crisis; andere verlengingen van die periode van twee jaar zullen bij koninklijk besluit kunnen bepaald worden. »

Artikel 39, lid 2. — Hetzelfde voordeel wordt verleend aan de arbeiders die, na de inwerkingtreding, dezer wet, bewijzen te voldoen aan de vereischten gesteld om de weldaad te genieten van bedoelde bepalingen genomen ter uitvoering van de wet van 9 April 1922, en die, vóór 1 Januari 1939, hun aanvraag indienen. »

Lid. 3. — « De tegemoetkoming wordt onderscheidenlijk vastgesteld op 5,100 frank voor de gehuwde belanghebbenden, en 4,008 frank voor de ongehuwde belanghebbenden, de weduwnaars of de uit den echt gescheidenen, die gedurende ten minste dertig jaar in de ondergrondse werken der mijnen hebben gearbeid. Zij wordt bepaald op 4,200 frank voor de belanghebbenden gehuwden en op 3,200 frank voor de ongehuwde, weduwnaars of uit den echt gescheiden belanghebbenden, die minder dan dertig jaren dienst tellen in de ondergrondse werken van de mijnen. »

Artikel 41. — 1° *In fine* van alinea 1 de woorden « onder dezelfde voorwaarden als vóór den oorlog » vervangen door de woorden « onder de bij koninklijk besluit vast te stellen voorwaarden. »

2° Bij alinea 2, na de woorden « mobilisatie te werk gesteld waren », intasschen : « of die binnen het jaar na den datum van hun demobilisatie dienst hebben genomen of hernomen. »

3° Na alinea 2, den volgenden tekst inlasschen :

« Mag ook op het voordeel van de artikelen 40 en 41 aanspraak maken, de werkman die, op het oogenblik van zijn mobilisatie, zijn deportatie of zijn vertrek in ballingschap, tijdelijk van alle mijnwerk verwijderd was, indien hij er van laat blijken dat hij na 1 Augustus 1913 in de onder de wet vallende bedrijven werkzaam is geweest en dat hij in het tijdperk begrepen tusschen den datum waarop hij de mijn heeft verlaten en dien van zijn mobilisatie, zijn deportatie of zijn vertrek in ballingschap, geenerlei ambacht, beroep of bedrijven heeft uitgeoefend »

Artikel 41ter. — Een artikel 41ter (nieuw) inlasschen dat als volgt luidt :

« Het voordeel van vorenstaande artikelen 40, 41 en 41bis wordt niet verleend aan den werkman die tijdens zijn loopbaan niet in de op Belgisch grondgebied gelegen onder de wet vallende bedrijven heeft gewerkt. »

Art. 91. — Wordt als volgt aangevuld :

« De artikelen 214b en 214j van het Burgerlijk Wetboek zijn niet toepasselijk in geval van scheiding van tafel en bed. »

hetzij rechterlijk, hetzij feitelijk, van den gepensioneerde en zijn echtgenoot, wat de bij deze wet voorziene voordeelen betreft. »

Art. 2. — Deze bepalingen worden van kracht op 1 Juli 1938.

Kondigen de tegenwoordige wet af, bleven dat zij met 's Lands zegel bekleed en door de *Moniteur* bekendgemaakt worde.

Gegeven te Brussel, den 18^e Juli 1938.

LEOPOLD.

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg.
Van Koningswege :
A. DELATTRE.

Gezien en met 's Lands zegel gezegeld.
De Minister van Justitie,
J. PHOLIEN.

Koninklijk besluit dd. 10 September 1938 gegeven in uitvoering van de wet van 18 Juli 1938, tot wijziging en aanvulling van sommige bepalingen der bij koninklijk besluit van 25 Augustus 1937 samengevatte wetten betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers.

LEOPOLD III, Koning der Belgen.

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, Heil.

Gelet op de wet van 18 Juli 1938, tot wijziging en aanvulling van sommige bepalingen der wetten samengeschakeld bij koninklijk besluit van 25 Augustus 1937, betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers;

Herzien het koninklijk besluit van 15 October 1937, gegeven in uitvoering van bovenvermelde samengeschakelde wetten van 25 Augustus 1937;

Overwegende dat er aanleiding toe bestaat de uitvoering van de wet van 18 Juli 1938 te verzekeren en bijgevolg, sommige bepalingen van voorgaand koninklijk besluit van 15 October 1937, te wijzigen of aan te vullen;

Op de voordracht van Onzen Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. — Het koninklijk besluit van 15 October 1937 wordt als volgt gewijzigd en aangevuld :

Artikel 1 :

Eerste alinea vervangen door den volgende tekst :

« Worden met de stenkoolmijnwerkers gelijkgesteld, de werklieden van private aannemers, in de onder de wet vallende bedrijven aan het werk gesteld 't zij in den ondergrond, op geconcessionneerd grondgebied, het aanleggen van schachten inbegrepen, 't zij op den bovengrond, aan werken van allerlei aard welke de eigenlijke exploitatie aanbelangen, zooals vervoer, lading, behandeling van de uitgedolven producten, vermeerdering en vermindering van den opslag (stocks)

arbeid aan afvalbelten, in werkplaatsen waarin steenkolen worden bereid of gewasschen, in smidsen en werkplaatsen waarin gereedschap en bedrijfsmateriaal worden hersteld, in lampenkamers, in opslagruimten voor hout en andere voor het bedrijf, noodige stoffen. »

Tusschen de 3° en de 4° alinea's, de volgende teksten invoegen :

« Worden, voor de toepassing van de bepalingen der samengeschakelde wetten van 25 Augustus 1937, aangezien als « ondergrondse exploitaties » de exploitaties bij verticale putten of fleschvormige putten, waarvan de diepte 20 meter bereikt of overschrijdt; worden aangezien als openluchtexploitaties de exploitaties bij putten van minder dan 20 meter.

» Nochtans blijven de in de bij verticale putten van minder dan 20 meter diepte verrichte diensten, waarvoor de bij de wetten van 30 December 1924 en 1 Augustus 1930, voorziene stortingen werden gedaan, aangezien als mijndiensten die een recht doen ingaan op de voordeelen der wetgeving betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers. »

Artikel 2 :

Alinea 3 vervangen door den volgenden tekst :

« De ondergrondse diensten in gelijkgestelde bedrijven, buiten de geconcessioneerde metalmijnen, de leisteengroeven, de exploitaties van wetsteen, de kleigroeven en de private ondernemingen bedoeld bij artikel 1 van dit besluit komen op den leeftijd van 60 jaar in aanmerking onder dezelfde voorwaarden van leeftijd en pensioenbedrag als de bovengrondse diensten in de steenkoolmijnen. »

Artikel 18 :

Alinea 1, bij de opsomming van de artikelen der samengeschakelde wetten « 31bis » invoegen.

6° door de volgende teksten vervangen :

« Deze die sinds haar huwelijk met den gepensioneerde niet gedurende minstens vijf jaar met hem heeft samengewoond, tenzij echter er uit hun huwelijk een kind is gesproten.

» Nochtans is deze uitsluiting niet van toepassing :

» a) Ingeval de gescheiden echtgenoot reeds op 30 September 1937 het voordeel der bepalingen van vorenvermeld artikel 39bis genoot;

» b) Ingeval de aanvraagster, door opeenvolgende huwelijken gedurende minstens vijf jaar met een mijnwerker heeft samengewoond en niet in een der andere van de in dit artikel aangehaalde gevallen van uitsluiting verkeert. »

Artikel 19 :

De woorden « zes maanden » *in fine* van dit artikel door « twaalf maanden » vervangen.

Artikel 21 :

Alinea 1, de woorden « den datum van het indienen van de vraag om ouderdomspensioen », *in fine* van deze alinea, door de woorden « den datum waarop de arbeid in de mijn ophoudt » vervangen.

Na de laatste alinea, den volgenden tekst toevoegen :

« Zij wordt eveneens verlegd met den duur der perioden van volledige en onvrijwillige werkloosheid, voortvloeiende uit een economische crisis, onder de voorwaarden vastgesteld bij alinea's 9 en 10 van artikel 22 van dit besluit. »

Artikel 22 :

Alinea 10, door de volgende bepalingen vervangen :

« De belanghebbende dient, daarenboven een getuigschrift van het gewestelijk bureau van den Nationalen Dienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid of van de gewestelijke arbeidsbeurs voor te leggen, waarbij wordt vastgesteld dat hij gedurende de in aanmerking te nemen periode bij een dezer instellingen als mijnwerker was ingeschreven, en dat hij de werkaanbiedingen van mijnondernemingen of van daarmee gelijkgestelde bedrijfsondernemingen niet heeft geweigerd. »

Na de laatste alinea, den volgenden tekst toevoegen :

« Zij wordt eveneens verlengd met den duur der perioden van volledige en onvrijwillige werkloosheid, voortvloeiende uit een economische crisis, onder de voorwaarden vastgesteld bij alinea's 9 en 10 van dit artikel. »

Artikel 24 :

1° en 2° door de volgende teksten vervangen ;

« 1° Dat zij bij de gewestelijke arbeidsbeurs of bij het gewestelijk bestedingsbureau van den Nationalen Dienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid van hun streek als werkzoekenden in de kolenmijnen of in de daarmee gelijkgestelde bedrijven zijn ingeschreven, gedurende de periode begrepen tusschen het oogenblik waarop het werk de mijn of in een daarmee gelijkgesteld bedrijf werd stilgelegd en den leeftijd om te worden gepensionneerd of ten minste tijdens de twee jaren, die het indienen van de vraag om gepensionneerd te worden, voorafgingen.

» Nochtans, voor de beanghebbenden, die na den leeftijd van 53 jaar indien zij ondergrondse werklieden zijn, of na den leeftijd van 58 jaar, indien zij bovengrondse werklieden zijn, werden afgedankt, en die binnen de periode begrepen tusschen het ophouden van het mijnwerken den wettelijken leeftijd voor het pensioen, verzuimd hebben zich als werkzoekenden bij een der vorenvermelde instellingen te laten inschrijven, wordt bovenbepaalde termijn van twee jaar op een periode gebracht gelijk aan die begrepen tusschen den datum van de afdanking en dien waarop de belanghebbende den leeftijd voor het pensioen heeft bereikt.

» In dit geval, wordt het pensioen verleend van den eersten dag af van de maand volgende op die, waarin de belanghebbende het bewijs levert dat hij gedurende den vereischten tijd bij de gewestelijke arbeidsbeurs of bij het gewestelijk bestedingsbureau van den Nationalen Dienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid was ingeschreven ;

» Door een getuigschrift, afgeleverd door de gewestelijke arbeidsbeurs of door het gewestelijke bureau van den Nationalen Dienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid geen werkaanbod, 't zij in de kolenmijnen, 't zij in de daarmee gelijkgestelde bedrijven, van de hand te hebben gewezen, behalve wegens lichamelijke ongeschiktheid, die hun belet op normale wijze in de onder de wet vallende bedrijven te werken.

» De belanghebbende moet het bewijs leveren van het bestaan van de ziekte of van het ongeval waardoor hij in de onmogelijkheid is gesteld, aan de aanbiedingen van werk in een onder de wet vallend bedrijf, gevolg te geven. Hij moet ook de vorenvermelde gewestelijke arbeidsbeurs of het vorenvermeld gewestelijk bureau voor arbeidsbemiddeling van zijn eventueele genezing kennis geven. »

De alinea's die het 3° uitmaken schrappen.

In fine, de volgende bepaling toevoegen :

« De op het oogenblik van een gemeenschappelijke stopzetting van het werk in een onder de wet vallende onderneming te werk gestelde arbeiders, onderneming die bij het eindigen van de gemeenschappelijke stopzetting het bedrijf verlaat, worden beschouwd als afgedankt wegens economische crisis of staking van het bedrijf. »

Artikel 25 :

Alinea 1, het lid van den volzin « het bij, 1°, 2° en 3° », door « het bij 1° en 2° » vervangen.

Alinea 2, deze alinea als volgt beginnen :

« De belanghebbenden die op 1 Mei 1936 bij de gewestelijke arbeidsbeurs of bij het gewestelijk bestedingsbureau van den Nationale Dienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid niet waren ingeschreven, zullen... »

Alinea 3, deze alinea als volgt beginnen :

« Voor de belanghebbenden die verwaarloosd hebben zich vóór 1 October 1930 bij de gewestelijke arbeidsbeurs of bij het gewestelijk bestedingsbureau van den Nationalen Dienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid te laten inschrijven ...»

Laatste alinea, na de woorden « in geval de arbeidsbeurs van hun district », de woorden « of het gewestelijk bestedingsbureau van den Nationalen Dienst voor arbeidsbemiddeling en weékloosheid » invoegen.

Artikel 29 :

De bepalingen van dit artikel door den volgenden tekst vervangen :

« Mag op het voordeel der bepalingen van artikelen 40 en 41 van de samengeschakelde wetten aanspraak maken :

» 1° De werkman die op het oogenblik van zijn mobilisatie, zijn deportatie of zijn vertrek in ballingschap, in een onder de wet vallend Belgisch bedrijf werkzaam was.

» 2° Degene die, op het oogenblik van zijn mobilisatie, zijn deportatie of zijn vertrek in ballingschap, tijdelijk van alle mijnwerk verwijderd was, indien hij er van laat blijken dat hij na 1 Augustus 1913, in de onder de wet vallende bedrijven werkzaam is geweest en dat hij in het tijdperk begrepen tusschen den datum waarop hij de mijn verlaten heeft en dien van zijn mobilisatie, zijn deportatie of zijn vertrek in ballingschap geenerlei ambacht, beroep of bedrijvigheid buiten de bedoelde onder de wet vallende bedrijven heeft uitgeoefend.

3° Degene die, oud mijnwerker weer dienst genomen heeft in een onder de wet vallend bedrijf, binnen het jaar, na den datum van zijn demobilisatie, wat den oud-strijder of vóór 1 Januari 1920 wat de andere categorieën betreft;

» 4° Degene die als mijnwerker dienst genomen heeft in een Belgische mijn, binnen het jaar na den datum van zijn demobilisatie, wat den oud-strijder of vóór 1 Janura 1920, wat de andere categorieën betreft;

» 5° Degene die tijdens den oorlog in de onmogelijkheid verkeerde zich nog langer naar een Belgische mijn te begeven om er te weren, tekn gevolge van de afschaffing der verkeersmiddelen of van maatregelen door het bezettingsleger in de etapegebieden getroffen, en die, vóór 1 Januari 1920 weer dienst genomen heeft, in de onder de wet vallende bedrijven.

» Mag eveneens op het bij de artikelen 40 en 41 voorzien voordeel aanspraak maken, de Belgische werkman die op het oogenblik van zijn mobilisatie zijn deportatie of zijn vertrek in ballingschap, werkzaam in een mijnexploitatie gelegen in een land, waarmee in zake mijnwerkspensioen een overeenkomst van wederkeerigheid werd gesloten.

» Nochans wordt het voordeel van vorenstaande artikelen 40 en 41bis niet verleend aan den werkman die tijdens zijn

loopbaan niet in de op Belgisch grondgebied gelegen, onder de wet vallende bedrijven heeft gewerkt.

» De bij artikelen 40 en 41 der samengeschakelde wetten, voorziene dientsbonificatie worden, wat de vaststelling van het pensioensbedrag en den leeftijd om gepensionneerd te worden betreft, gelijkgesteld met de in den ondergrond verichte diensten, zoo belanghebbende in den ondergrond werkzaam was, 't zij op het oogenblik dat hij het werk staakte in het begin of gedurende de vijandelijkheden, 't zij op het oogenblik van zijn dienstneming of herneming in de mijn na de vijandelijkheden. »

Artikel 32 :

De laatste alinea als volgt aanvullen :

« De in de gelijkgestelde bedrijven, andere dan de leestengroeven, de geconcessioneerde metaalmijnen, de exploitaties van wetsteen, de kleigroeven en de private ondernemingen bedoeld bij artikel 1 van dit besluit, komen voor de toepassing van artikel 32 van de samengeschakelde wetten in dezelfde mate als de bovengrondse diensten in de kolenmijn-ondernemingen in aanmerking. »

Artikel 34 :

In fine van alinea 4, toevoegen :

« .. of gedurende de twee jaren die aan den datum waarop de bij artikel 7 van deze wet voorziene stortingen hebben opgehouden, voorafgingen. »

Tusschen alinea's 5 en 6, de volgende bepaling invoegen :

« Evenzoo wordt deze voorwaarde niet vereischt van den belanghebbende die sedert zijn eerste indiensttreding in een onder de wet vallend bedrijf, nooit eenigerlei ambacht, beroep of bedrijvigheid heeft uitgeoefend buiten de onder de wet vallende bedrijven. »

Na alinea 6, den volgenden tekst toevoegen :

« De hierboven voorziene periode van twee jaar wordt eveneens verlengd met den duur der perioden van onvrijwillige volledige werkloosheid voortvloeiende uit een economische crisis, gedurende dewelke belanghebbende als werk

zoekende mijnwerker bij het gewestelijk bureau van den Nationalen Dienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid of bij de gewestelijke arbeidsbeurs was ingeschreven.

» Belanghebbende moet bewijzen :

» 1° Door overlegging van een door den bedrijfsleider afgeleverd attest dat hij wegens economische crisis werd afdankt, de bedrijfsleider bij dat attest verklarende dat de afdanking wegens gemis van werkgelegenheid is geschied;

» 2° Door overlegging van een door het gewestelijk bureau van den Nationalen Dienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid of door de gewestelijke arbeidsbeurs afgeleverd attest, dat hij geenerlei aanbod van werk in een onder de wet vallend bedrijf heeft afgewezen. »

Artikel 41, door de volgende bepalingen vervangen :

« - Er wordt een jaarlijksche toelage verleend :

» 1° Aan de weduwen der mijnwerkers die, behalve de leeftijdsvereishte, de andere voorwaarden vervullen voorzien bij artikel 14 van de bij koninklijk besluit dd. 30 Augustus 1920 samengevatte wetten;

» 2° Aan de kolenmijnwerkers die de toelage genieten ter uitvoering der wet dd. 9 April 1922 en aan de steenkolenmijnwerkers, die, vóór den 1er Januari 1939 om het genot van dit voordeel zullen verzoeken indien zij, vóór den 1er Januari 1925 verplicht waren den arbeid in het mijnbedrijf te verlaten om reden van ziekte, welke een volkomen arbeidsongeschiktheid ten gevolge had, zaa zij behoeftig zijn, als bepaald bij de algemeene pensioenwet, en indien zij in een der drie benedenvermelde categorieën vallen :

» A. Zij die, verplicht den arbeid te staken, vóór den leeftijd van 60 jaar, indien zij bovengronders zijn of vóór den leeftijd van 55 jaar, indien zij ondergronders zijn, laten blijken van minstens dertig jaar dienst in de Belgische kolenmijnbedrijven;

» B. Zij die, verplicht den mijnarbeid te staken, onderscheidenlijk vóór den leeftijd van 60 of van 55 jaar, zonder dertig jaar dienst te hebben verstrekt, laten blijken van minstens twintig dienstjaren;

» C. Zij die, meer dan 60 of dan 55 jaar oud zijnde, naar gelang zij boven- of ondergronders zijn, zonder nochtans dertig jaar dienst in een mijnbedrijf te tellen, laten blijken van minstens twintig dienstjaren.

» II. Het bedrag der toelage is vastgesteld op 1,320 frank voor de onder 1° hierboven bedoelde weduwen.

» De tegemoetkoming wordt vastgesteld op 5,100 frank voor de gehuwde belanhebbenden, en 4,008 frank voor de ongehuwden, de weduwnaars of de uit den echt gescheidenen, die gedurende ten minsten dertig jaar aan de ondergrondse mijnwerken hebben gearbeid. De tegemoetkoming wordt vastgesteld op 4,200 frank voor de gehuwde belanghebbende die minder dans dertig jaren dienst tellen aan de ondergrondse mijnwerken en op 3,200 frank voor de belanghebbenden, ongehuwden, weduwnaars of uit den echt gescheidenen, die gedurende ten minste twintig jaar in de mijnen hebben gearbeid (onder- en bovengrond).

» III. De bij dit artikel voorziene toelagen worden verleend van af den eersten dag der maand volgende op den dag waarop de aanvraag werd ingediend.

» IV. De aanvraag om toelage wordt ingediend bij den beheerraad van de voorzorgskas van het district, waarin de aanvrager of de echtgenoot van de aanvrager laatst werkzaam is geweest.

» V. De invaliditeistoelage voorzien bij dit artikel wordt den belanghebbende onttrokken, wanneer zijn persoonlijk werk, van welken aard ook, hem meer dan 450 frank per maand oplevert of opbrengt.

» VI. Zoodra de blanghebbenden, arbeiders of weduwen, het bij de samengeordende wetten voorzien ouderdomspensioen genieten, houden zij op de toelage te trekken.

» VII. De met de toelage begunstigde, aan wie bij toepassing der algemeene pensioenwet het ouderdomspensioen wordt verlend, geniet eventueel, in vervanging van de invaliditeistoelage en jaarlijksche toelage, gelijk aan het verschil tusschen het bedrag van de invaliditeistoelage en dit van het hem toegekend ouderdomspensioen.

» Voorgaande bepaling is eveneens van toepassing voor den met de toelage begunstigde, die bij het van kracht worden van die bepaling, krachtens de algemeene pensioenwet het ouderdomspensioen geniet.

» VIII. De toelage mag niet verleend worden aan :

» a) De weduwen die opnieuw in den echt treden; deze belanghebbenden bekomen opnieuw hun rechten, wanneer zij terug weduwe worden;

» b) Degene die in concubinaat leven en zij die, bij het overlijden van hun echtgenoot, van hem waren gescheiden, voor zoover de scheiding hun kan worden toegeschreven;

» c) Zij die een gekend slecht gedrag hebben.

» IX. De bij dit artikel voorziene toelagen worden uitgekeerd door de voorzorgskassen, volgens de vastgestelde regels voor de uitbetaling der bij toepassing van de samengeordende wetten verleende pensioenen.

» X. De modaliteiten die, in uitvoering der wet van 1 Augustus 1930, zullen vastgesteld worden om de arbeidsongeschiktheid te bepalen en te controleeren, zijn toepasselijk op de arbeiders aan wie krachtens dit artikel de toelage wordt verleend.

» XI. De bij dit artikel bedoelde arbeiders en weduwen van vreemde nationaliteit, genieten, zoowel als de belanghebbenden van Belgische nationaliteit, de voordelen er bij voorzien, behoudens de toepassing van artikel 2 der wet van 1 Augustus 1930, houdende een verlaging met $1/5^e$ van het bedrag der toelage. »

Artikel 42 :

Alinea 2 door de volgende bepalingen vervangen :

« De rentebijslag van Rijkswegen en de bijslag vanwegen het Nationaal Fonds worden slechts verleend aan de hierna vermelde weduwen :

» a) Aan de weduwen van de wegens ouderdom gepensioneerde mijnwerkers;

» b) Aan de weduwen van de wegens invaliditeit gepensioneerde mijnwerkers, voor minstens twintig dienstjaren, welke ook de datum van overlijden van dezen was;

» c) Aan de weduwen der mijnwerkers die bij hun overlijden nog in de mijn werkten;

» d) Aan de weduwen der mijnwerkers die van den arbeid in een onder de wet vallend bedrijf moesten afzien wegens ziekte die hen ongeschikt maakte tot normaal werk in de mijn en die zijn overleden binnen de twaalf maanden volgende op den datum van het werkelijk staken van hun arbeid in de mijn zonder dat zij een invaliditeitspensioen genoten en die gedurende die twaalf maanden geenerlei persoonlijke arbeid buiten de onder de wet vallende bedrijven hebben verricht.

» De weduwen van de wegens invaliditeit op den grondslag van een dienstduur van minder dan twintig jaar gepensioneerde mijnwerkers, genieten de overlevingstoelage voorzien bij artikel 21bis der samengeschakelde wetten, welke ook de datum van het overlijden dezer werklieden zij. »

Volgende eindalinea toevoegen :

« Zoo de gepensioneerde weduwe van een mijnwerker hertrouwt met een mijnwerker, mag het in geyal van nieuw weduwschap toe te kennen pensioensbedrag niet kleiner zijn dan het pensioen dat zij ingevolge de samengeschakelde wetten, uit hoofde van haar eerste weduwschap genoot. »

Artikel 40;

Het getal « 840 » door « 1,200 » vervangen.

Artikel 55 :

Het 9° door onderstaanden tekst vervangen :

« De weduwe van den wegens ouderdom gepensioneerden mijnwerker die de vereischte voorwaarden niet vervult om, bij toepassing van de artikelen 24, 25 en 27 der samengeschakelde wetten, op 60 jarigen leeftijd wegens ouderdom gepensionneerd te worden. »

In fine van artikel 15, volgende teksten toevoegen :

« 10° De gepensioneerde mijnwerker of de weduwe die zich metterwoon in een vreemd land vestigt, waarmee in zake mijnwerkerspensioen geen overeenkomst van wederkeerigheid werd afgesloten;

» 11° De gepensioneerde mijnwerker of de weduwe die een of meer aan de mijnindustrie vreemde personen als « logiesgast » herbergt. »

Artikel 56 :

Laatste alinea door den volgende tekst vervangen :

« De echtgenoot die van haar man gescheiden was, vóór zijn opneming in een verpleginsinrichting, zijn opsluiting in een gesticht of in een gevangenis behoudt het recht op het toegekend kolenaandeel indien zij waardig blijft. »

Artikel 57 :

Alinea 4 als volgt opstellen :

« De geldigheidsduur der bons is bepaald op vier maand voor de belanghebbenden die een kolenmijnbekken bewonen en op twaalf maand voor degenen die buiten een kolenmijnbekken wonen. »

Artikel 61 :

Na het 2°, een als volgt opgesteld 3° toevoegen :

« 3° An de belanghebbenden, die in één gezin samenwonen met hun ascendenten, afstammelingen, broeders, zusters, oom, tante, neef, achter-neef, nicht of achter-nicht, zoo dezen ongehuwd, weduwnaar, gedivorceerd of van hun echtgenoot gescheiden zijn. »

Het huidig 3° wordt het 4° en door de volgende bepalingen vervangen :

« 4° Tijdens de Wintermaanden : aan de belanghebbenden die met hun gehuwde ascendenten, kinderen of kleinkinderen, boeder, neef of nicht, samenwonen, indien zij er van laten blijken dat zij wegens hun gezondheidstoestand een grootere hoeveelheid brandstof noodig hebben. »

» In de hierboven vermelde gevallen, moet het bewijs van de noodwendigheid van een grootere hoeveelheid brandstof door de gepensioneerden geleverd worden. »

Artikel 100 :

Tusschen de alinea's 1 en 2 volgenden tekst invoegen :

« Iedere aanvraag strekkende tot het verkrijgen, als niet meer werkenden gepensioneerde van den pensioensbijslag, ingediend binnen de vijftien dagen volgende op den datum waarop het werk wordt gestaakt, wordt beschouwd als op dien datum ingediend. »

Art. 2. — De bepalingen van dit besluit worden op 1 Juli 1938, van kracht.

Art. 3. — Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg wordt belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 10^e September 1938.

LEOPOLD.

Van Koningswege :

A. DELATTRE.

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

ARBEIDSDUUR

Koninklijk besluit van 30 Juli 1938. — Toepassing van artikel 11 der wet van 14 Juni 1921. — Arbeidsduur in de fabrieken waar de teer wordt aangewend tot agglomeratie der steenkolen en in de aanhorige teerstapelplaatsen dezer fabrieken .

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op de wet van 14 Juni 1921 tot invoering van den achturedag en van de achtenveertigurenweek en, inzonderheid, op artikel 11 luidend als volgt :

«Artikel 11. — De toegelaten arbeidsduur kan bij koninklijk besluit verminderd worden voor de werklieden, die in bijzonder ongezonde ruimten of lokalen arbeiden.

» De bedrijven en verrichtingen, waarop die beperking van toepassing is, alsmede de voorwaarden dezer beperking, worden bij koninklijk besluit bepaald na raad pleging van de bij artikel 14 vermelde colleges »;

Overwegende dat in de fabrieken waar de teer wordt aangewend tot agglomeratie der steenkolen en in de aanhorige teerstapelplaatsen dezer fabrieken, het werk onder bijzonder ongezonde voorwaarden geschiedt;

Gelet op het advies van de Nationale Gemengde Mijnecommissie;

Gelet op het advies van den Hoogen Raad van arbeid en sociale voorzorg;

Gelet op het advies van den Hoogen Raad van volksgezondheid;

Op de voordracht van Onzen Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg.

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. — Bij toepassing van artikel 11 der wet van 14 Juni 1921, wordt de werkelijke arbeidsduur in de fabrieken waar de teer wordt aangewend tot agglomeratie der steenkolen en in de aanhorige teerstapelplaatsen dezer fabrieken, beperkt tot gemiddeld vijf en veertig uren twinting minuten per week, de gemiddelde duur zijnde berekend over een periode die negen weken niet mag te boven gaan.

De ze beperking gedt voor het bij artikel 2 van voormelde wet bepaald personeel, alsmede voor de eventueel in bedoelde inrichtingen voortdurend te werk gestelde fabricagechefs en niet-handenarbeiders.

Art. 2. — De bij artikel 1 beperkte arbeidsduur wordt over dagen van acht uren verdeeld.

Art. 3. — Ons besluit van 24 Februari 1938 wordt ingetrokken.

Art. 4. — Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg wordt belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 30^e Juli 1938.

LEOPOLD.

Van Koningswege :

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

A. DELATTRE.

BETAALDE VERLOFDAGEN

Koninklijk besluit dd. 30 Juli 1938. — Wet van 8 Juli 1936 betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen. — Speciale toepassingsmodaliteiten van bedoelde wet, voor het jaar 1938, in de groeven van blauwen steen der omstreken van Ecaussinnes, Marche, Feluy en Arquennes.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomenden, Heil.

Gelet op de wet van 8 Juli 1936, betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen en inzonderheid op artikelen 2, 4 en 5, luidend als volgt :

« Artikel 2: De leden van het personeel in de bij voorgaand artikel bedoelde ondernemingen en inrichtingen werkzaam hebben, na één jaar dienst bij denzelfden werkgever, recht op een jaarlijksch betaald verlof van minstens zes dagen.

» De toepassingsmodaliteiten betreffende de verlofdagen worden bij koninklijk besluit bepaald.

» Artikel 4. De Koning mag, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, voor de belanghebbenden de beslissingen verplichtend maken door de Paritaire Commissies aangenomen en waarbij worden voorzien 't zij verloftermijnen van meer dan zes dagen, 't zij een andere verdeeling van deze, die krachtens artikelen 2 en 3 werd vastgesteld of 't zij zelfs het verlenen van verloftermijnen onder andere voorwaarden dan deze bepaald bij artikel 2.

» Hij mag eveneens, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, de overeenkomsten verplichtend maken gesloten in de Paritaire Commissies betreffende de toepassing van de bepalingen dezer wet op productietakken en aan reeksen van ondernemingen wegens artikel 1 aan deze wet niet onderworpen.

» Artikel 5. Tijdens den ganschen duur van het verlof zal de belanghebbende zijn gewone bezoldiging ontvangen berekend volgens de regelen bij koninklijk besluit te bepalen »;

Gelet op het koninklijk besluit van 14 Augustus 1936 tot vaststelling van de algemeene toepassingsmodaliteiten van bedoelde wet;

Gelet op het koninklijk besluit van 2 October 1937 tot uitbreiding derzelfde wet op ondernemingen en inrichtingen waar 5 à 9 personen worden tewerkgesteld;

Gelet op de overeenkomsten getroffen op 2 Juni 1938 door de leden van de Paritaire Commissie van groeven van blauwe steen van Ecaussinnes, Marche, Feluy en Arquennes, wat aangaat de toepassing van de bepalingen van bedoelde wet dd. 8 Juli 1936;

Gelet op het advies vroeger uitgebracht door den Hoogen Raad van arbeid en sociale voorzorg;

Overwegende dat er een overeenkomst werd getroffen door de leden van de Paritaire Commissie der groeven van blauwe steen van Ecaussinnes, Marche, Feluy en Arquennes, overeenkomst waarbij de bepalingen de gewone regels van toepassing van de wet van 8 Juli 1936 wijzigen, alsmede van het koninklijk besluit dd. 14 Augustus 1936 betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 4 van bedoelde wet, de voor de belanghebbenden te dien einde, door de Paritaire Commissies getroffen beslissingen en die op verschillende punten van het voorgeschreven algemeen stelsel afwijken, dienen verplichtend gemaakt;

Op de voordracht van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. Bij afwijking op de algemeene reglementeering betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen, worden de beslissingen inzake, op 2 Juni 1938, getroffen door de leden van de Paritaire Commissie der groeven van blauwe steen van Ecaus-

sinnes, Marche, Feluy en Arquennes, verplichtend gemaakt voor al de belanghebbenden die tot bedoelde steengroeven behooren.

Art. 2. Onverminderd de toepassing van de bepalingen der wet van 8 Juli 1936 alsmede van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1936, zoover zij niet indruischen tegen bovenbedoelde beslissingen, zal het volgend stelsel speciaal van toepassing zijn in bedoelde groeven, wat betreft het toestaan van jaarlijksche betaalde verlofdagen in het jaar 1938 :

Elke werkman, die op 31 Juli 1938 sedert minstens vier maanden werkzaam is, in dezelfde groeve, heeft recht op een betaald verlof.

Dit verlof loopt over twee, drie, vier, vijf of zes dagen, zoo de werknemer, die op 31 Juli 1938 op de groeve gebezigd is, in den dienst van dezelfde groeve, op dien datum gedurende minstens vier, zes, acht, tien of twaalf maanden zal gebleven zijn.

De werkman nochtans, die op datum van 31 Juli 1938 bewijst dat hij in den loop van het tijdperk van een jaar dat op dezen datum eindigt, uitsluitend in de blauwe steennijverheid der omstreken Ecaussinnes-Feluy werkzaam geweest is, heeft recht op een halven betaalde verlofdag per volledige maand aanwezigheid.

De bezoldiging van het verlof valt, in dit geval, ten laste van de verschillende werkgevers, naar rato van den dienstdag van den betrokken arbeider bij elk onder hen.

Voor de toepassing van deze schikking komen de breuken van maand die de vijftien dagen niet te boven gaan, niet in aanmerking; zij worden in het tegenovergesteld geval als volledige maanden aangerekend.

De arbeidsonderbrekingen wegens ziekte worden als dienstdag beschouwd, tot een beloop van drie maanden in 't jaar; zoo, in den loop van het jaar, hun duur drie maanden te boven gaat, zonder nochtans vijf, zeven, negen of tien maanden te overschrijden, wordt de duur van het betaald verlof tot vijf, vier, drie of één dag teruggebracht.

Het verlof wordt gezamenlijk aan het personeel van al de voornoemde groeven op 25, 26, 27, 28, 29 en 30 Juli 1938 verleend.

De bezoldiging van elken verlofdag is gelijk aan acht maal het gedurende het tweede kwartaal 1938 verdiend loon, het toevallig bijloon zijnde niet aangerekend.

Art. 3. Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 30^{en} Juli 1938.

LEOPOLD.

Van 's Konings wege :

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

A. DELATTRE

Koninklijk besluit dd. 30 Juli 1938. — Wet van 8 Juli 1936 betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen. — Speciale toepassingsmodaliteiten van bedoelde wet, voor het jaar 1938, in de marmergroeven en marmerzagerijen.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op de wet van 8 Juli 1936, betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen en inzonderheid op artikelen 2, 4 en 5, luidend als volgt :

« Artikel 2. De leden van het personeel in de bij voorgaand artikel bedoelde ondernemingen en inrichtingen werkzaam hebben, na één jaar dienst bij denzelfden werkgever, recht op een jaarlijksch betaald verlof van minstens zes dagen.

» De toepassingsmodaliteiten betreffende de verlofdagen worden bij koninklijk besluit bepaald.

» Artikel 4. De Koning mag, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, voor de belanghebbenden de beslissingen verplichtend maken door de Paritaire Commissies aangenomen en waarbij worden voorzien 't zij verloftermijnen van meer dan zes dagen, 't zij een andere verdeling van deze, die krachtens artikelen 2 en 3 werd vastgesteld of 't zij zelfs het verlenen van verloftermijnen onder andere voorwaarden dan deze bepaald bij artikel 2.

» Hij mag eveneens, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, de overeenkomsten verplichtend maken gesloten in de Paritaire Commissies betreffende de toepassing van de bepalingen dezer wet op productietakken en aan reeksen van ondernemingen wegens artikel 1 aan deze wet niet onderworpen.

» Artikel 5. Tijdens den ganschen duur van het verlof zal de belanghebbende zijn gewone bezoldiging ontvangen berekend volgens de regelen bij koninklijk besluit te bepalen »;

Gelet op het koninklijk besluit dd. 14 Augustus 1936 tot bepaling van de algemeene toepassingsmodaliteiten van bedoelde wet;

Gelet op het koninklijk besluit van 2 October 1937 tot uitbreiding derzelfde wet op ondernemingen en inrichtingen waar 5 à 9 personen worden tewerkgesteld;

Gelet op de overeenkomst getroffen door de leden der Nationale Paritaire Commissie der marmergroeven en van de Nationale Paritaire Commissie der marmerzagerijen, wat aangaat de toepassing van de bepalingen van bedoelde wet dd. 8 Juli 1936;

Gelet op de vroeger uitgebrachte advies van den Hoogen Raad van arbeid en sociale voorzorg;

Overwegende dat door de leden van de Nationale Paritaire Commissie der marmergroeven en van de Nationale Paritaire Commissie der marmerzagerijen een overeenkomst werd gesloten, waarbij de normale regelen van toepassing van de wet dd. 8 Juli 1936, alsook van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1936, betreffende de jaarlijksche betaalde worden gewijzigd;

Overwegende dat er aanleiding toe bestaat de dienaangaande door de Paritaire Commissies getroffen beslissingen, die op verschillende punten van de uitgevaardigde algemeene regeling afwijken, voor de belanghebben verplichtend te maken, overeenkomstig artikel 4 der wet waarvan sprake;

Op de voordracht van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. Bij afwijking van de algemeene reglementeering betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen, worden de door de leden van de Nationale Paritaire Commissie der marmergroeven en van de Nationale Paritaire Commissie der marmerzagerijen getroffen beslissingen verplichtend gemaakt voor al de belanghebbenden die tot bedoeld bedrijf behooren.

Art. 2. Onverminderd de toepassing van de bepalingen van de wet dd. 8 Juli 1936, alsook van het koninklijk besluit dd. 14 Augustus 1936, waarvan bij bovenbedoelde beslissingen niet wordt afgeweken, zal het volgend stelsel van toepassing zijn in bedoelde ondernemingen, wat betreft het toestaan der jaarlijksche betaalde verlofdagen in het jaar 1938 :

Elke werkman die in den loop van het jaar begrepen tusschen den 1st Augustus 1937 en 31 Juli 1938 in de marmernijverheid werkzaam was, heeft recht op een betaald verlof.

De duur van het verlof wordt voor elken arbeider vastgesteld volgens den dienstduur, op een dag voor twee maanden aanwezigheid.

Zoo in den loop van bedoeld jaar de arbeider in dienst was bij meerdere werkgevers, zal elke onder deze hem de bezoldiging betalen van het verlof dat hij gehouden is het te verleen volgens den dienstduur in zijn onderneming.

Het verlof zal verleend worden in den loop van het tijdperk van 14 tot 22 Augustus 1938.

De bezoldiging van elken verlofdag is gelijk aan :

A. Voor de arbeiders die op dagloon werken, aan acht maal het uurloon ;

B. Voor de stukwerkers, aan het gemiddeld dagloon berekend met het gezamenlijk bedrag der gedurende de drie maanden die het verlof voorafgaan verdiende loonen te deelen door het aantal werkdagen die elke arbeider gedurende dit tijdperk heeft verricht.

Art. 3. Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

LEOPOLD.

Van 's Konings wege :

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

A. DELATTRE.

Koninklijk besluit dd. 30 Juli 1938. — Wet van 8 Juli 1936 betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen. — Speciale toepassingsmodaliteiten van bedoelde wet, voor het jaar 1938, in de groeven van blauwe steen der omstreken van Zinnik.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op de wet van 8 Juli 1936, betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen en inzonderheid op artikelen 2, 4 en 5, luidend als volgt :

« Artikel 2. De leden van het personeel in de bij voorgaand artikel bedoelde ondernemingen en inrichtingen werkzaam hebben, na één jaar dienst bij denzelfden werkgever, recht op een jaarlijksch betaald verlof van minstens zes dagen.

» De toepassingsmodaliteiten betreffende de verlofdagen worden bij koninklijk besluit bepaald.

» Artikel 4. De Koning mag, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, voor de belanghebbenden de beslissingen verplichtend maken door de Paritaire Commissies aangenomen en waarbij worden voorzien 't zij verloftermijnen van meer dan zes dagen, 't zij een andere verdeeling van deze, die krachtens artikelen 2 en 3 werd vastgesteld of 't zij zelfs het verleen van verloftermijnen onder andere voorwaarden dan deze bepaald bij artikel 2.

» Hij mag eveneens, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, de overeenkomsten verplichtend maken gesloten in de Paritaire Commissies betreffende de toepassing van de bepalingen dezer wet op productietakken en aan reeksen van ondernemingen wegens artikel 1 aan deze wet niet onderworpen.

» Artikel 5. Tijdens den ganschen duur van het verlof zal de belanghebbende zijn gewone bezoldiging ontvangen berekend volgens de regelen bij koninklijk besluit te bepalen » ;

Gelet op het koninklijk besluit van 14 Augustus 1936 tot vaststelling van de algemeene toepassingsmodaliteiten van bedoelde wet:

Gelet op het koninklijk besluit van 2 October 1937 tot uitbreiding derzelfde wet op ondernemingen en inrichtingen waar 5 à 9 personen worden tewerkgesteld;

Gelet op de overeenkomst getroffen door de leden der Paritaire Commissie der groeven van blauwe steen der omstreken van Zinnik, wat aangaat de toepassing van de bepalingen van bedoelde wet van 8 Juli 1936;

Gelet op het vroeger uitgebrachte advies van den Hoogen Raad van arbeid en sociale voorzorg;

Overwegende dat er een overeenkomst werd getroffen door de leden van de Paritaire Commissie der groeven van blauwe steen der omstreken van Zinnik, overeenkomst waarvan de bepalingen de gewone regels van de toepassing van de wet van 8 Juli 1936 wijzigen, alsmede van het koninklijk besluit dd. 14 Augustus 1936 betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 4 van bedoelde wet, de voor de belanghebbenden, te dien einde, door de Paritaire Commissie getroffen beslissingen en die op verschillende punten van het voorgeschreven algemeen stelsel afwijken, dienen verplichtend gemaakt;

Op de voordracht van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. Bij afwijking van de algemeene reglementeering betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen, worden de beslissingen inzake door de leden van de Paritaire Commissie der groeven van blauwe steen der omstreken van Zinnik getroffen, verplichtend gemaakt voor al de belanghebbenden, die tot bedoelde steengroeven behooren.

Art. 2. Onverminderd de toepassing van de bepalingen der wet van 8 Juli 1936, alsmede van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1936, zoover zij niet indruischen tegen bovenbedoelde beslissingen, zal het volgend stelsel speciaal van toepassing zijn, wat betreft het toestaan der jaarlijksche betaalde verlofdagen in het jaar 1938.

Elke arbeider hebbende op 1 Augustus 1938, ten minste drie maand dienst bij denzelfden werkgever, heeft recht op een betaald verlof.

Dit verlof loopt over één, drie, vier, vijf of zes dagen, naar gelang de werknemer op dien datum ten minste drie, zes, acht tien of twaalf maanden dienst heeft bij denzelfden werkgever.

Het verlof wordt op volgende data toegestaan :

Voor het personeel der steengroeven uit de omstreken van Zinnik : op 18, 19, 20, 22, 23 en 25 Juli 1938.

Voor het personeel der steengroeven uit de omstreken van Maffles : gedurende de week van 29 Augustus tot 3 September 1938.

De arbeidsonderbrekingen wegens ziekte, in den loop van het jaar meer dan drie maand bedragen, zonder nochtans vijf, zeven, negen of tien maand te overschrijden, wordt de duur van het betaald verlof tot vijf, vier, drie of één dag teruggebracht.

De bezoldiging van elke verlofdag is gelijk :

A. Voor de arbeiders die op dagloon werken, aan acht maal het gemiddeld uurloon dat de arbeider gedurende de maanden April, Mei en Juni 1938 verdiend heeft;

B. Voor de stukwerkers, aan het gezamenlijk bedrag der gedurende de drie hierboven bedoelde maanden verdiende loonen gedeeld door het getal werkelijke werkdagen van elken arbeider, gedurende dit kwartaal.

Art. 3. Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 30ⁿ Juli 1938.

LEOPOLD.

Van 's Konings wege :

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,
A. DELATTRE.

Koninklijk besluit dd. 30 Juli 1938 tot bepaling, voor 1938 en volgende jaren, van de speciale toepassingsmodaliteiten der wet van 8 Juli 1936, op de jaarlijksche betaalde verlofdagen in de vormkleiontginningen der provinciën Luik en Namen en der aangrenzende gebieden.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op de wet van 8 Juli 1936, betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen en inzonderheid op artikelen 2, 4 en 5, luidend als volgt :

« Artikel 2. De leden van het personeel in de bij voorgaand artikel bedoelde ondernemingen en inrichtingen werkzaam hebben, na één jaar dienst bij denzelfden werkgever, recht op een jaarlijksch betaald verlof van minstens zes dagen.

» De toepassingsmodaliteiten betreffende de verlofdagen worden bij koninklijk besluit bepaald.

» Artikel 4. De Koning mag, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, voor de belanghebbenden de beslissingen verplichtend maken door de Paritaire Commissies aangenomen en waarbij worden voorzien 't zij verloftermijnen van meer dan zes dagen, 't zij een andere verdeeling van deze, die krachtens artikelen 2 en 3 werd vastgesteld of 't zij zelfs het verlenen van verloftermijnen onder andere voorwaarden dan deze bepaald bij artikel 2.

» Hij mag eveneens, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, de overeenkomsten verplichtend maken gesloten in de Paritaire Commissies betreffende de toepassing van de bepalingen dezer wet op productietakken en aan reeksen van ondernemingen wegens artikel 1 aan deze wet niet onderworpen.

» Artikel 5. Tijdens den ganschen duur van het verlof zal de belanghebbende zijn gewone bezoldiging ontvangen berekend volgens de regelen bij koninklijk besluit te bepalen »;

Gelet op Ons besluit van 14 Augustus 1936, tot vaststelling van de toepassingsmodaliteiten van bedoelde wet;

Gelet op Ons besluit van 2 October 1937, tot uitbreiding der wet op ondernemingen en inrichtingen waar 5 à 9 personen worden tewerkgesteld;

Herzien Ons besluit van 7 September 1937, tot vaststelling van de speciale toepassingsmodaliteiten van bedoelde wet in de vormkleiontginningen;

Gelet op de beslissingen der Paritaire Commissie der vormkleiontginningen der omstreken van Andenne en, inzonderheid, op de nieuwe overeenkomst getroffen, wat aangaat de toepassing van de bepalingen van bedoelde wet van 8 Juli 1936;

Gelet op het advies vroeger uitgebracht door den Hoogen Raad van arbeid en sociale voorzorg;

Overwegende dat er een nieuwe overeenkomst getroffen werd in den schoot van vermelde Paritaire Commissie, overeenkomst waarvan de bepalingen de gewone regels van toepassing van de wet van 8 Juli 1936 wijzigen, alsook van Onze besluiten van 14 Augustus 1936 en 2 October 1937, betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 4 van bedoelde wet, de voor de belanghebbenden, te dien einde, door de Paritaire Commissies getroffen beslissingen en die op verschillende punten van het voorgeschreven algemeen stelsel afwijken, dienen verplichtend gemaakt;

Op de voordracht van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. In afwijking van de algemeene reglementeering betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen, worden de beslissingen, inzake door de Paritaire Commissie der vormkleiontginningen uit de omstreken van Andenne getroffen, ten gevolge van hare vergadering van 11 December 1937, verplichtend gemaakt voor al de ondernemingen van vormkleiontginningen der provinciën Luik en Namen en der aangrenzende gebieden, welk ook het aantal door hen te werkgestelde personen weze .

Art. 2. Onverminderd de toepassing der bepalingen van de wet van 8 Juli 1936, alsmede van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1936, waarvan bij bovenvermelde beslissingen niet wordt afgeweken, zal volgend stelsel van toepassing zijn in meer genoemde ondernemingen, wat betreft het toestaan van de jaarlijksche betaalde verlofdagen in het jaar 1938 en volgende jaren :

1° Elke arbeider die in den loop van het tijdperk van twaalf maanden, dat den 30ⁿ Juni voorafgaat, in eene of meerdere ontginningen van vormklei gebezigd werd, heeft recht op een betaald verlof.

Dit verlof zal, in principe, tusschen 1 Juli en 1 October verleend worden ;

2° De bezoldiging voor het jaarlijksch verlof zal in verhouding zijn met den in voormelde ontginningen gepresteerden arbeider en zal 2,25 t. h. van het in de loop der beoogde twaalf maanden door den arbeider totaal gewonnen loon bedragen ;

3° De duur van het verlof wordt bepaald door deeling van de totale voor dit verlof verschuldigde bezoldiging door het dagelijksch loon van den arbeider op 30 Juni, het quotient zijnde afgerond tot de minst verwijderde eenheid. In geen geval zal de duur van het verlof zes dagen mogen overschrijden ;

4° De bezoldiging voor het verlof zal worden afgedragen aan de hand van verlofzegels door het beheer der posterijen, te koop gesteld, overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 5 December 1936. Deze zegels dienen bij elke uitbetaling van loon of minstens éénmaal per maand aangebracht op de officieele verlofkaart, die door den eersten werkgever op naam van elken betrokken arbeider dient opgesteld.

Het aanbrengen van zegels op de kaart is echter enkel verplichtend zoo de arbeider sinds ten minste drie maand bij den werkgever in dienst is. Na afloop van dit tijdperk, zal de werkgever de zegels aanbrengen met terugwerkende kracht tot de datum van indiensttreding van den arbeider ; hij zal eveneens handelen zoo hij het arbeidscontract opzegt binnen drie maanden van de dienstverbintenis ;

5° Voor het dienstjaar eindigend op 30 Juni 1938, dienen de verlofzegels met terugwerkende kracht tot 1 Juli 1937 aangebracht.

Te dien einde, is ieder werkgever waarvoor van vermelde datum af arbeid werd gepresteerd, er toe gehouden op de verlofkaart van den belanghebbenden arbeider verlofzegels aan te brengen voor een bedrag in verhouding tot de totale voor dien arbeid betaalde bezoldiging ;

6° Ter berekening van het bedrag der op de kaarten aan te brengen verlofzegels, dienen de loonen provisorisch tot vijftig- of honderdtallen frank afgerond. Ten laatste op den dag waarop het recht op het verlof ingaat, dient dit bedrag te worden vereffend op 2,25 t. h. van het totaal der verdiende loonen. Wanneer de arbeider vóór dien datum wordt afgedankt of vrijwillig vertrekt, dient tot deze vereffening te worden overgegaan op het oogenblik dat de dienstverbintenis een einde neemt. Op dit oogenblik dient de verlofkaart door den werkgever te worden afgeleverd aan den arbeider, die de kaart bij zijn aanwerving aan zijn nieuwen werkgever moet overhandigen ;

7° Overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 5 December 1936, worden de met verlofzegels bekleede kaarten aan de rechthebbenden uitbetaald van 1 Juli af, op eenvoudige attestatie van den werkgever bevestigend dat de betrokken arbeider er toe gemachtigd wordt zijn verlof te nemen of dat hij vroeger reeds genoot ;

8° In afwijking van het hooger bepaalde mag de arbeider in de volgende gevallen aanspraak maken op het aanbrengen van zegels, niettegenstaande geen normaal loon werd uitbetaald ;

a) Wanneer hij zich, ingevolge een arbeidsongeval, in de onmogelijkheid bevindt zijn arbeid voort te zetten, en dit tot op het oogenblik dat de arbeid wordt hernomen of dat de bestendige arbeidsonbekwaamheid officieel wordt vastgesteld ;

b) Wanneer hij wegens ziekte zijn bedrijvigheid moet staken, maar dan slechts gedurende drie maanden.

In bedoelde gevallen dient het bedrag der aan te brengen zegels bepaald op grond van het normaal loon van den arbeider op het oogenblik dat hij zijn werk moest stilleggen.

Het bedrijfshoofd wordt ten andere vrijgesteld van het aanbrengen der zegels die overeenstemmen met de bezoldiging voor zooveel weken arbeid als dat de arbeider, zonder rechtvaardige reden, dagen is afwezig geweest.

Art. 3. Ons besluit van 7 September 1937 wordt ingetrokken.

Art. 4. Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 30^e Juli 1938.

LEOPOLD.

Van 's Konings wege :

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

A. DELATTRE.

Koninklijk besluit dd. 18 Augustus 1938 tot bepaling, voor het jaar 1938, van de speciale toepassingsmodaliteiten der wet van 8 Juli 1936 betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen in de groeven van zandsteen van de Ourthe en de Amblève.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op de wet van 8 Juli 1936, betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen en inzonderheid op artikelen 2, 4 en 5. luidend als volgt :

« Artikel 2. De leden van het personeel in de bij voorgaand artikel bedoelde ondernemingen en inrichtingen werkzaam hebben, na één jaar dienst bij denzelfden werkgever, recht op een jaarlijksch betaald verlof van minstens zes dagen.

» De toepassingsmodaliteiten betreffende de verlofdagen worden bij koninklijk besluit bepaald.

» Artikel 4. De Koning mag, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, voor de belanghebbenden de beslissingen verplichtend maken door de Paritaire Commissies aangenomen en waarbij worden voorzien 't zij verloftermijnen van meer dan zes dagen, 't zij een andere verdeeling van deze, die krachtens artikelen 2 en 3 werd vastgesteld of 't zij zelfs het verlenen van verloftermijnen onder andere voorwaarden dan deze bepaald bij artikel 2.

» Hij mag eveneens, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, de overeenkomsten verplichtend maken gesloten in de Paritaire Commissies betreffende de toepassing van de bepalingen dezer wet op productietakken en aan reeksen van ondernemingen wegens artikel 1 aan deze wet niet onderworpen.

» Artikel 5. Tijdens den ganschen duur van het verlof zal de belanghebbende zijn gewone bezoldiging ontvangen berekend volgens de regelen bij koninklijk besluit te bepalen »;

Gelet op het koninklijk besluit van 14 Augustus 1936 tot vaststelling van de algemeene toepassingsmodaliteiten van bedoelde wet;

Gelet op het koninklijk besluit van 2 October 1937 tot uitbreiding derzelfde wet op ondernemingen en inrichtingen waar 5 à 9 personen worden tewerkgesteld;

Gelet op de beslissingen der Gemengde Gewestelijke Commissie der groeven van zandsteen van de Ourthe en de Amblève, en inzonderheid op de, ten gevolge van deze beslissingen, op 5 Augustus 1938 getroffen overeenkomst, wat aangaat de toepassing van de bepalingen van bedoelde wet van 8 Juli 1936;

Gelet op het advies vroeger uitgebracht door den Hoogen Raad van arbeid en sociale voorzorg;

Overwegende dat er een overeenkomst werd getroffen in den schoot van de Gemengde Gewestelijke Commissie der groeven van zandsteen van de Ourthe en de Amblève, overeenkomst waarvan de bepalingen de gewone regels van toepassing van de wet van 8 Juli 1936 wijzigen, alsmede van de koninklijke besluiten van 14 Augustus 1936 en 2 October 1937, betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 4 van bedoelde wet, de voor de belanghebbenden, te dien einde, door de Paritaire Commissies getroffen beslissingen en die op verschillende punten van het voorgeschreven algemeen stelsel afwijken, dienen verplichtend gemaakt;

Op de voordracht van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. In afwijking van de algemeene reglementeering betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen, worden de beslissingen inzake, door de Gemengde Gewestelijke Commissie der groeven van zandsteen van de Ourthe en de Amblève op 5 Augustus 1938, ten gevolge van hare beraadslagingen getroffen, verplichtend gemaakt voor al de belanghebbenden die tot bedoelde steengroeven behooren.

Art. 2. Onverminderd de toepassing van de bepalingen der wet van 8 Juli 1936 alsmede van de koninklijke besluiten van

14 Augustus 1936 en 2 October 1937, zoover zij niet indruischen tegen bovenbedoelde beslissingen, zal het volgend stelsel van toepassing zijn in bedoelde groeven, wat betreft het toestaan van de jaarlijksche betaalde verlofdagen in het jaar 1938.

Elke arbeider die gedurende twaalf maanden in voornoemde groeven werkzaam geweest is, in den loop van het tijdperk begrepen tusschen 1 Juli 1937 en 30 Juni 1938, heeft recht op een betaald verlof van zes dagen.

De bezoldiging voor deze zes verlofdagen is gelijk :

A. Voor den arbeider die deze twaalf maanden dienst bij den zelfden werkgever heeft verricht, aan 2,25 t. h. van het totaal loon verdiend gedurende de periode loopend van 1 Juli 1937 tot 30 Juni 1938;

B. Voor den arbeider die deze twaalf maanden dienst bij verscheidene werkgevers heeft verricht, aan 2,25 t. h. van de som der loonen betaald door de werkgevers die den arbeider gedurende ten minste twee achtereenvolgende maanden gebezigd hebben.

Het verlof zal verleend worden van 16 tot en met 22 Augustus 1938.

Art. 3. Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Ciergnon, den 18ⁿ Augustus 1938.

LEOPOLD.

Van 's Konings wege :

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

A. DELATTRE.

Koninklijk besluit van 18 Augustus 1938. — Wet van 8 Juli 1936 betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen. Speciale toepassingsmodaliteiten in de ijzernijverheid.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, Heil.

Gelet op de wet van 8 Juli 1936, betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen en inzonderheid op artikelen 2, 4 en 5, luidend als volgt :

« Artikel 2. De leden van het personeel in de bij voorgaand artikel bedoelde ondernemingen en inrichtingen werkzaam hebben, na één jaar dienst bij denzelfden werkgever, recht op een jaarlijksch betaald verlof van minstens zes dagen.

» De toepassingsmodaliteiten betreffende de verlofdagen worden bij koninklijk besluit bepaald.

» Artikel. 4. De Koning mag, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, voor de belanghebbenden de beslissingen verplichtend maken door de Paritaire Commissies aangenomen en waarbij worden voorzien 't zij verloftermijnen van meer dan zes dagen, 't zij een andere verdeeling van deze, die krachtens artikelen 2 en 3 werd vastgesteld of 't zij zelfs het verleen van verloftermijnen onder andere voorwaarden dan deze bepaald bij artikel 2.

» Hij mag eveneens, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, de overeenkomsten verplichtend maken gesloten in de Paritaire Commissies betreffende de toepassing van de bepalingen dezer wet op productietakken en aan reeksen van ondernemingen wegens artikel 1 aan deze wet niet onderworpen.

» Artikel 5. Tijdens den ganschen duur van het verlof zal de belanghebbende zijn gewone bezoldiging ontvangen berekend volgens de regelen bij koninklijk besluit te bepalen »;

Gelet op het koninklijk besluit van 14 Augustus 1936 tot vaststelling van de algemeene toepassingsmodaliteiten van bedoelde wet;

Herzien het koninklijk besluit van 28 Juli 1937, waarbij een voor de ijzernijverheid speciaal geldend stelsel werd ingevoerd wat betreft het toestaan van het jaarlijksch betaald verlof in het jaar 1937;

Gelet op het advies vroeger uitgebracht door den Hoogen Raad van arbeid en sociale voorzorg;

Overwegende dat een nieuwe overeenkomst werd getroffen in vergadering van 22 Juli 1938, in den schoot van de Gemengde Commissie der ijzernijverheid; overeenkomst waarvan de bepalingen de gewone regels van de toepassing van de wet dd. 8 Juli 1936, wijzigen, alsmede van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1936, betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen;

Overwegende dat door deze overeenkomst verbonden zijn al de ondernemingen aangesloten bij de « Groupement des hauts fourneaux et aciéries belges », de « Groupement des usines transformatrices de fer et d'acier » (van Luik), de « Groupement des transformateurs du fer et de l'acier de Charleroi », en al de in deze ondernemingen gebezigde werklieden;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 4 van bedoelde wet, de voor de belanghebbenden te dien einde door de Paritaire Commissie getroffen beslissingen en die op verschillende punten van het voorgeschreven algemeen stelsel afwijken, dienen verplichtend gemaakt;

Op de voordracht van Onzen Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg, op eensluitend advies van Onzen Ministerraad,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. In afwijking van de algemeene reglementeering betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen, worden de beslissingen in zake door de Gemengde Commissie der ijzernijverheid, in hare vergadering van 22 Juni 1938 getroffen, verplichtend gemaakt voor al de belanghebbenden die tot de volgende nijverheidsafdeelingen behooren :

- a) Hoogovens;
- b) Staalfabrieken, andere dan de staalvormgieterijen, onder voorbehoud van wat onder d voorzien wordt;
- c) Ijzer- en staalpletterijen;
- d) Afdeelingen toebehoorende aan deze inrichtingen en die de Loonovereenkomst van de ijzernijverheid toepassen.

Art. 2. Onverminderd de toepassing van de bepalingen der wet van 8 Juli 1936, alsmede van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1936, zoover zij niet indruischen tegen bovenbedoelde beslissingen, zal het volgend stelsel speciaal van toepassing zijn in de ijzernijverheid, wat betreft het toestaan van jaarlijksche betaalde verlofdagen.

De verloftijd zal tusschen 1 Mei en 1 Oktober begrepen zijn, behalve uitzonderingen van individueelen aard, door de werklieden aangevraagd, en andere uitzonderingen veroorzaakt door moeilijkheden die het invoeren van het beurtstelsel met zich brengt.

De betaalde verlofdagen zullen verleend kunnen worden 't zij door sluiting van fabrieken of fabrieksafdeelingen, 't zij bij beurtstelsel, dit zijnde in de mate van het mogelijke, groepsgewijze ingericht.

In geval van sluiting van fabrieken of fabrieksafdeelingen, zullen kunnen verplicht worden te werk te blijven, tijdens de sluitingsdagen, de arbeiders belast met de onderhoudswerken, de herstellingen, het toezicht, de brandweer en, in 't algemeen, al de andere arbeiders wier tegenwoordigheid noodig is uit hoofde van den bijzonderen dienst die zij moeten verzekeren. Deze arbeiders zullen hun betaald verlof bij beurtstelsel bekomen.

Het recht op verlof van elken werkman dient vastgesteld met verwijzing naar den datum van 1 Mei, 't is te zeggen, volgens den duur zijner aanwezigheid in de ijzernijverheid in den loop der twaalf maanden begrepen tusschen den 1ⁿ Mei van het vorig jaar en den 31ⁿ April van het in loop zijnde jaar, op welken datum ook hij zijn verlof in het vorig jaar genoot.

Wat de arbeiders betreft die in of uit dienst traden gedurende het referentiejaar en die uit dien hoofde min dan één jaar aanwezigheid hebben in de ijzernijverheid, wordt het recht op betaald verlof overeenkomstig onderstaande tabel bepaald :

Aanwezigheidsduur	Duur betaald verlof van het
—	—
Van 10 maanden en één dag tot 12 maanden . . .	6 dagen
Van 8 maanden en één dag tot 10 maanden . . .	5 —
Van 6 maanden en één dag tot 8 maanden . . .	4 —
Van 3 maanden en één dag tot 6 maanden . . .	3 —

De afwezigheid wegens ziekte of ongeval, de door den werkgever toegelaten afwezigheid en de niet vooraf toegelaten afwezigheid, die nochtans gerechtvaardigd is door overmacht of door een aan den wil van den arbeider vreemde oorzaak, worden als werkelijke werkdagen aangerekend.

In geval van langdurige afwezigheid wegens ziekte, ongeval of militaire verplichtingen die de opzegging van de arbeidsovereenkomst voor gevolg kan hebben, wanneer de afwezigheid achtereenvolgens twee maanden zal te boven gaan, zal zij tot een vermindering van het getal verlofdagen aanleidend geven, overeenkomstig voorgaande tabel.

Deze tabel bepaalt insgelijks het recht op verlof der arbeiders die, tijdens de referentieperiode, arbeidsonderbrekingen opliepen ingevolge onvrijwillige werkloosheid.

In geen geval mag de gezamenlijke duur van het betaald verlof zes dagen te boven gaan. Zoo een arbeider in dienst was van meerdere der bij artikel 1 beoogde fabrieken, wordt het verlof waarop hij recht heeft uit hoofde van zijn aanwezigheidsduur in de ijzernijverheid, hem verleend door de fabriek die hem bezigt op het oogenblik dat hij zijn verlof neemt.

De last der vergoeding die dezen arbeider toekomt dient onder de betrokken fabrieken verdeeld, door een voor al de bij artikel 1 voorziene fabrieken werkende verrekenkas, handelend onder verantwoordelijkheid van de samenwerkende vennootschap « Groupement des hauts fourneaux et aciéries belges ».

Ter berekening der vergoeding, dient het totaal gemiddeld dagelijksch loon der drie maanden die het verlof voorafgaan in aanmerking genomen. De fabrieken die de loonen om de veertien dagen uitbetalen dienen het totaal gemiddeld dagelijksch loon der zes laatste loonuitbetalingen vóór het verlof als basis te nemen.

Ter berekening der vergoeding voor verlof van de arbeiders die tijdens de drie maanden of gedurende de periode van zesmaal veertien dagen zouden afwezig zijn, dient het gemiddeld loon der arbeiders hunner categorie in aanmerking genomen.

De vergoeding zal op de gewone betaaldagen uitgekeerd worden.

Art. 3. Echter voor het jaar 1938, dienen de betaalde verlofdagen verleend overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk

besluit van 28 Juli 1937, behoudens 1936 door 1937, en 1937 door 1938 te vervangen, en er de volgende wijzigingen aan te brengen :

1° Littera *d* van artikel 1 wordt vervangen door :

« afdeelingen toebehoorende aan deze inrichtingen en die de loonsovereenkomst van de ijzernijverheid toepassen. »

2° Bij artikel 2 valt de alinea na de tabel weg; de drie hiernavolgende alinea's worden vóór de drie laatste alinea's van dit artikel ingelascht :

« Deze tabel wordt insgelijks gebruikt van 22 Juni 1938 af ter berekening van het recht op betaald verlof der arbeiders die, tijdens de referentieperiode, arbeidsonderbrekingen opliepen uit hoofde van onvrijwillige werkloosheid.

» De duure van het betaald verlof mag in geen geval zes dagen overschrijden. Zoo een arbeider in dienst was van meerdere der bij artikel 1 beoogde fabrieken, wordt het verlof waarop hij recht heeft uit hoofde van zijn aanwezigheidsduur in de ijzernijverheid, hem verleend door ãe fabriek die hem bezigt op het oogenblik dat hij zijn verlof neemt.

» De last der vergoeding die dezen arbeider toekomt dient onder de betrokken fabrieken verdeeld, door een voor al de bij artikel 1 voorziene fabrieken werkende verrekenkas, handelend onder verantwoordelijkheid van de samenwerkende vennootschap « Groupement des hauts fournaeux et aciéries belges ».

Art. 4. Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit dat zal in werking treden den dag der bekendmaking ervan in het Staatsblad.

Gegeven te Ciergnon, den 18^m Augustus 1938.

LEOPOLD.

Van 's Konings wege :

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

A. DELATTRE.

Wet van 20 Augustus 1938, houdende herziening van de wet van 8 Juli 1936 betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

Artikel 1. De bepalingen van de wet van 8 Juli 1936, betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen, worden gewijzigd en aangevuld als volgt :

Art. 1. 1° In het voorlaatste lid van het eerste artikel worden de volgende woorden geschrapt « ... alsmede de ondernemingen en inrichtingen waar minder dan tien personen zijn te werk gesteld. »

2° Het onderstaand laatste lid wordt geschrapt : « De bepalingen van de wet kunnen evenwel bij koninklijk besluit uitgebreid worden tot de ondernemingen en inrichtingen die mistens vijf personen te werk stellen. »

Art. 2. De leden van het personeel in en voor de bij voorgaand artikel bedoelde ondernemingen en inrichtingen werkzaam, hebben, na één jaar dienst, recht op een jaarlijksch betaald verlof van minstens zes dagen.

Het aantal hierboven voorziene verlofdagen kan worden verhoogd bij koninklijk besluit, naarmate van de geldelijke middelen van de nationale hulpkas waarvan sprake in artikel 16 en na raadpleging van den Hoogen Raad voor arbeid en sociale voorzorg.

De duur van het bij de eerste alinea van dit artikel voorgescreven verlof moet worden verdubbeld, wat de leden van het personeel betreft die minder dan volle 18 jaar oud zijn op den dag waarop zij het recht op verlof verkrijgen.

De toepassingsmodaliteiten betreffende de verlofdagen worden bij koninklijk besluit bepaald.

Art. 4. De Koning mag, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, voor de belanghebbenden de beslissingen

verplichtend maken, door de Paritaire Commissiën getroffen en waarbij worden aangenomen, hetzij meer belangrijke verloftermijnen dan deze voorzien bij artikel 2 met evenredige bijdragen, hetzij een andere verdeling dan die welke, krachtens de artikelen 2 en 3, werd vastgesteld, hetzij de bepaling van het tot basis genomen maatschappelijk jaar, van de tijdperken of de data van het verlof.

Hij mag eveneens, op de voordracht van de in raad vergaderde ministers, de overeenkomsten verplichtend maken, gesloten in de paritaire commissiën, betreffende de toepassing van de bepalingen dezer wet op productietakken en op reeksen van ondernemingen krachtens het eerste artikel aan deze wet niet onderworpen.

Buiten de verlofkassen opgericht bij beslissing van de paritaire commissiën, op den datum van het in werking treden van deze wet, kan, bij koninklijk besluit, de oprichting van nieuwe bijzondere kassen behorend bij bepaalde bedrijven en nijverheidsgroepen, worden toegelaten, als gevolg van overeenkomsten gesloten in de bevoegde paritaire commissiën of, bij dezer ontstentenis, tusschen de meest representatieve vereenigingen van bedrijfs- hoofden en van arbeiders behorend tot die bedrijven of nijverheidsgroepen.

Art. 5. Tijdens den ganschen duur van het verlof, ontvangt de belanghebbende, ten minste, zijn gewone bezoldiging, en wel door tusschenkomst van de particulieren kassen of van de bij deze wet tot stand gebrachte nationale hulpkas voor betaalde verlofdagen.

De verlofbezoldiging zal worden gevestigd door middel van verlofzegels die, bij elke uitbetaling van het loon of ten minste éénmaal per maand, dienen te worden aangebracht op de verlofkaart die, op naam van ieder betrokken arbeider, door den eersten werkgever worden opgemaakt.

Wat het met drinkgeld betaald personeel betreft, worden de werkgeversbijdragen voor de betaalde verlofdagen gegrond op het bezoldigingsminimum door de Diensten voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid gevestigd voor de derwijze bezoldigde arbeiders.

De waarde der aan te brengen zegels dient 2 t. h. te bedragen

van het loon dat, te dien einde, tot honderd- of vijftigtallen frank wordt afgerond.

Een koninklijk besluit kan, voor bepaalde bedrijven of nijverheidsgroepen, toelaten af te wijken van de regeling door middel van zegels, mits voorgaande raadpleging van de bevoegde paritaire commissiën of, bij dezer ontstentenis van de meest representatieve vereenigingen van bedrijfshoofden en van arbeiders.

De bepalingen van dit artikel zijn niet toepasselijk op de arbeiders wier salaris werkelijk per maand wordt uitbetaald. De wijze waarop het verlof van die arbeiders wordt bezoldigd, zal in voorkomend geval, bij koninklijk besluit worden betaald.

De overige toepassingsmodaliteiten van dit artikel worden bij koninklijk besluit bepaald.

Eveneens mag bij koninklijk besluit bovenbepaalde bijdrage van 2 t. h. worden aangepast, voor zooverre dit strikt noodzakelijk is voor het dekken van de lasten wegens het verleenen van de bij artikel 2 voorziene verlofdagen.

Art. 7. Alvorens de bij artikelen 2, 3, 4 en 5 voorziene reglementaire maatregelen te treffen, wint de regeering het advies in van de paritaire commissiën of van de vereenigingen van betrokken bedrijfshoofden en arbeiders.

De op grond van dit artikel geraadpleegde paritaire commissiën en vereenigingen dienen hun advies in binnen de twee maanden na de vraag hun daartoe gedaan.

Art. 10. De bedrijfshoofden, werkgevers, directeurs, zaakvoerders of aangestelden die aan de arbeiders de verlofdagen waarop zij krachtens de bepalingen van deze wet en van de ter uitvoering daarvan genomen besluiten recht hebben, niet toestaan, of die verwaarloozen de daarvoor verschuldigde bijdragen te betalen, worden gestraft met een geldboeten van 100 tot 300 frank of met gevangenisstraf van acht dagen tot één maand.

Worden gestraft met dezelfde straffen, de arbeiders die, tijdens den duur van het verlof, buiten het eigen gezin of voor derden, eenig landbouw-, ambachts-, nijverheids- of handelswerk, bezoldigd of niet, verrichten.

De in de eerste alinea voorziene geldboete wordt zoo dikwijls toegepast als er arbeiders zijn die het verlof, waarop ze recht

hebben, niet bekomen of waarvoor de bijdragen niet werden betaald, zonder dat nochtans de totale geldboeten 2,000 frank mogen te boven gaan.

Art. 16. Er wordt een nationale hulpkas voor betaalde verlofdagen tot stand gebracht, waarvan de statuten bij koninklijk besluit worden bepaald.

Deze kas, die rechtspersoonlijkheid bezit, wordt door de Algemeene Spaar- en Lijfrentenkas beheerd.

Deze kas zal tevens in haar bevoegdheid hebben het uitbetalen der vergoedingen voor de bijkomend verlofdagen waarvan sprake in de alinea's 2 en 3 van artikel 2. Zij wordt gespijsd door een bijdrage ten laste der werkgevers, gelijk aan 1/2 t. h. van het loon.

De wijze van storting dezer bijdrage en de modaliteiten tot regeling der bijkomende verlofdagen worden bij koninklijk besluit vastgesteld.

Art. 2. De datum van de toepassing der bepalingen van de alinea's 2 en 3 van artikel 2 en van de alinea's 3 en 4 van artikel 16, wordt vastgesteld bij koninklijk besluit, uiterlijk op 1 Mei 1939.

Op voorstel van de bevoegde paritaire commissie, kan de Koning, in een nijverheid of in een tak van nijverheid, voor een jaar de toepassing van alinea 3 van artikel 2 der wet schorsen.

Deze afwijking kan worden hernieuwd.

Kondigen de tegenwoordige wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel bekleed en door den *Moniteur* bekendgemaakt worde.

Gegeven te Brussel, den 20ⁿ Augustus 1938.

LEOPOLD.

Van 's Konings wege :
De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,
A. DELATTRE.

Gezien en met 's Lands zegel gezegeld :
De Minister van Justitie,
J. PHOLIEN.

MINISTERIE VAN ARBEID EN SOCIALE VOORZORG,
MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN,
MIDDENSTAND EN LANDBOUW
EN MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN
EN VOLKSGEZONDHEID

INGEDEELDE INRICHTINGEN

Koninklijk besluit van 25 Augustus 1938. — Vrijstelling van vergunning wat de inrichtingen betreft die zullen worden opgericht of in bedrijf genomen binnen de omheining van de Tentoonstelling der techniek van het water, Luik 1939

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op de aanvraag dd. 15 Mei 1938, waarbij de algemeene Rijkscommissaris bij de Tentoonstelling der techniek van het water, Luik 1939, in naam van de inrichters van bedoelde tentoonstelling verzoekt om inschikkelijkheid vanwege het bestuur bij het inrichten en het in bedrijf nemen van als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen waartoe voormelde tentoonstelling zou aanleiding geven;

Overwegende, enerzijds, dat deze inrichtingen bestemd zijn om enkel gedurende deze tentoonstelling in bedrijf te worden genomen, anderzijds dat de toepassing op deze tijdelijke inrichtingen der voorschriften omtrent de vergunning moeilijkheden en vertragingen zou teweegbrengen, welke dienen te worden vermeden;

Gelet op het koninklijk besluit dd. 10 Augustus 1933 omtrent de politie op de als gevaarlijk, ongezone of hinderlijk ingedeelde inrichtingen;

Gelet op de koninklijke besluiten van 10 Augustus en van 15 October 1933 tot vaststelling van de respectievelijke bevoegdheid der bestuursautoriteiten waarvan de inrichtingen afhangen die worden opgesomd in de nomenclatuur gevoegd bij bovenvermeld besluit dd. 15 October 1933;